

AUTEURS
BONDS

AUTEURS

Charlotte
Köhler
Stipendium
2019

PRIJZEN

Juryrapport

Simone Atangana
Bekono

Juryrapport
Charlotte Köhler
stipendium 2019

Het reglement van het Charlotte Köhlerstipendium geeft door zijn bescheiden omvang de juryleden veel interpretatieruimte. De drie juryleden hebben zo onbevengden mogelijk een enorme hoeveelheid eerste en tweede bundels gelezen, en op grond daarvan, ieder voor zich een aantal potentiële laureaten geselecteerd. De uiteindelijke winnaar was de enige naam die op alle drie de lijsten stond. Toch is ook het werk van veel andere kanshebbers uitgebreid besproken en gewogen. Daarbij kwam de naam van een dichter boven die de jury niet onvermeld wil laten, omdat hij de juryleden met zijn originele, authentieke en gewaagde gedichten zeer heeft geraakt. Deze eervolle vermelding betreft Jonathan Griffioen, met zijn bundels *Wijk* (2015) en *Gedichten met een mazda 626* (2018).

Het Charlotte Köhlerstipendium 2019 kent de jury toe aan Simone Atangana Bekono. In haar tot dusver enige bundel *Hoe de eerste vonken zichtbaar waren* (2017) betoont Atangana Bekono zich een dichter met een sterke, eerlijke en verrassende eigen stem. Een dichter met een gevoelig oor voor klank en ritme, alsook een opmerkzaam oog voor de compositie van taal. In de drie delen waaruit de bundel bestaat - 'wrijving', 'ontsteking' en 'vonken' - wordt de lezer deelgenoot van het ontstaan, het ontwikkelen en het verspreiden van niet alleen een vitale, verfrissende poëzie, maar ook emoties, meningen en een verhaal.

Zonder een moment prekerig te zijn, stelt Atangana Bekono wezenlijke vragen, brengt ze belangrijke thema's aan de orde, die veelal met identiteit, lichamelijkeheid, vrouw-zijn, empathie, racisme en (voor)oordelen te maken hebben. Er is niets modieus of opportunistisch aan Atangana Bekono's poëzie; ze beziet de thema's telkens vanuit een grote persoonlijke, doch (zelf)kritische betrokkenheid, op een manier die zowel krachtig als kwetsbaar is. Clichés en stereotypen worden belicht en vaak ook gedemonteerd, soms met een wrang soort humor, die confronterend is, uitdaagt, prikkelt en tot denken beweegt.

Het is haast een tautologie om bij een dichter haar taligheid te prijzen, maar het is toch Atangana Bekono's veelzijdige en uiterst vakkundige inzet van de taal waarmee zij zich van veel jonge collega's onderscheidt. Veel hedendaagse poëzie is geëngageerd, maar de jury herkende geen andere dichter die voor dat engagement een zo overtuigende, rijk geschakeerde vorm heeft weten te vinden als Atangana Bekono. Het vruchtbare contrast dat ze met de in de bundel opgenomen brieven realiseert tussen poëzie en proza geeft de filosofische kant van haar auteurschap de ruimte. Daar reflecteert ze op een zinvolle manier op het leven, de maatschappij en de poëzie.

Het is een verademing dat deze reflexiviteit de gedichten niet verstikt: Atangana Bekono metselt niet alles dicht, gunt de lezer de noodzakelijke ruimte tot interpretatie en stelt zich kritisch op tegenover zichzelf en anderen. De prachtige, indringende beelden worden gepresenteerd in een open en uitnodigende toon en stijl; de bijzondere gelaagdheid van haar gedichten (homoniemen, associaties, doelbewuste herhalingen) prikkelt voortdurend de verbeelding van de lezer.

De toekenning van het Charlotte Köhlerstipendium 2019 aan Simone Atangana Bekono is de erkenning van een nu al bijzonder en rijp dichterschap. De jury hoopt van harte dat het voor haar een stimulans is om haar auteurschap uit te breiden en dat de toekenning vooral ook een stimulans is voor lezers om kennis te maken met deze opmerkelijk eigen, sterke en uiterst relevante nieuwe stem.

**Mischa Andriessen,
Steffie Van Neste en
Kila van der Starre**